Щодо інтерв’ю Юлії Мендель: правда, відповідальність і небезпеки для України

Віктор БЕДЬ,
голова Всеукраїнського товариства
борців за незалежність України у ХХ столітті,
народний депутат України першого скликання

м. Ужгород
17 травня 2026 р.

11 травня 2026 року колишня прессекретар Президента України Володимира Зеленського Юлія Мендель дала резонансне інтерв’ю американському медійному журналісту Такеру Карлсону — колишньому ведучому Fox News, відомому своїми неоднозначними заявами щодо України, критикою американської підтримки України в російсько-українській війні, а також резонансними інтерв’ю з Володимиром Путіним і Сергієм Лавровим, яких міжнародна спільнота пов’язує з відповідальністю за агресію Російської Федерації проти України.

Саме тому це інтерв’ю в умовах російсько-української війни (2014–2026) та її подальшої ескалації вже завдало і ще може завдати Україні серйозних міжнародно-політичних, інформаційно-психологічних та внутрішньополітичних проблем. Подібні заяви, озвучені на одному з найвідоміших медійних майданчиків США, неминуче використовуватимуться різними політичними

середовищами, медіа та противниками України для формування вигідних їм висновків, інформаційних наративів і посилення сумнівів щодо внутрішнього стану української влади та держави.

Особливу небезпеку становлять подібні публічні інтерв'ю та інформаційні виступи, у яких реальні внутрішні проблеми, помилки, слабкості чи кризові явища в українському політичному середовищі фактично виносяться у зовнішній інформаційний простір і перетворюються на інструмент політичного, інформаційного та психологічного впливу проти самої України. У подальшому це може використовуватися для підриву міжнародної репутації Української Держави, послаблення суспільної єдності, зниження довіри міжнародних партнерів та нанесення шкоди національним інтересам України.

Безумовно, саму Юлію Мендель та її діяльність значна частина українського суспільства оцінює вкрай негативно. Багато її попередніх заяв, дій та позицій викликали і продовжують викликати справедливе несприйняття, особливо з позицій національних інтересів України та в умовах боротьби українського народу проти російської агресії.

Водночас було б помилкою просто відмахнутися від цього інтерв'ю лише через особу самої Юлії Мендель. Адже йдеться про людину, яка тривалий час перебувала у найближчому оточенні Президента України Володимира Зеленського, брала участь у формуванні його публічної комунікації, інформаційної політики та політичного образу теперішньої української політичної влади. Саме тому окремі її оцінки, висловлювання, інтонації та навіть непрямі акценти можуть відображати внутрішню атмосферу владного середовища, стиль мислення, рівень політичної культури, підходи до управління державою та світоглядні орієнтири частини нинішньої політичної верхівки України.

На жаль, у цьому інтерв'ю прозвучало чимало гіркої й тривожної правди. І саме це робить його особливо небезпечним і водночас показовим. Бо проблема полягає не лише у персональних конфліктах чи емоціях, а в тому, що окремі озвучені речі співвідносяться з реальними подіями, рішеннями та кризовими процесами, які українське суспільство спостерігає протягом останніх років.

Водночас не слід мати ілюзій, що подібні сигнали здатні суттєво змінити поведінку або підходи нинішнього політичного керівництва держави. Причини багатьох проблем значно глибші — вони полягають у типі політичного мислення, кадровій політиці, дефіциті державницького професіоналізму, у

специфіці сприйняття влади, впливі оточення, особистих страхах, залежностях та світоглядних орієнтирах.

Але попри все український народ і Україна повинні вистояти в російсько-українській війні. Ми зобов’язані зберегти національну й духовну єдність української нації, державну незалежність, національну ідентичність, власну гідність і право на майбутнє.

Після завершення цієї страшної російсько-української війни Україна повинна не лише відбудувати зруйноване, а й зробити чесні, глибокі та відповідальні висновки щодо реального стану справ у середовищі української політичної влади, системи державного управління, політичної відповідальності, кадрової політики та національної безпеки. Бо без правди, без чесного усвідомлення власних помилок, слабкостей і прорахунків неможливо побудувати справді сильну державу та не допустити повторення подібних криз у майбутньому.

Лише через правду, відповідальність, професіоналізм, національну свідомість і справжнє служіння українській нації та Українській Державі Україна зможе остаточно утвердитися як сильна, сучасна, демократична, правова та по-справжньому незалежна українська держава в Європі.